

سنگر کتاب

«عقیق»ی برای حاج حسین

کتاب «عقیق» که در سومین دوره جایزه سال کتاب دفاع مقدس به عنوان اثر برگزیده انتخاب شد، زندگینامه داستانی شهید خرازی است و در کنار بازخوانی زندگی و مجاهدت های این فرمانده شهید، چگونگی شکل گیری لشکر امام حسین (ع) را که حاج حسین خرازی فرمانده آن بود، بررسی می کند. همچنین بر عملیات هایی که این لشکر در آن حضور داشت و نقشی که در رویارویی با دشمن ایفا کرد، تأمل می کند. «عقیق» نوشته نصرتا... محمودزاده است و از سوی انتشارات شهید کاظمی منتشر شده است. از ویژگی های محمودزاده این است که برای نوشتن کتاب هایش، تحقیقات زیادی می کند و این کتاب را هم براساس بررسی های گسترده اش در زندگی سردار شهید حاج حسین خرازی و عملکرد لشکر ۱۴ امام حسین (ع) نوشته است. کاش این کتاب ها در بازار نشر هم قابل دسترسی باشد.

جام جم

۱۴ پایداری

چهارشنبه ۹ اسفند ۱۴۰۲ ۶۷۱۶ شماره

خون‌نگار

یادی از ۸ شهید شاخص اسفندماه

«اسفند» آخرین ماه سال است، اما انگار این ماه در هشت سال دفاع مقدس، ماه آغاز رسیدن است. ماهی که برخی از فرماندهان شاخص سپاه پاسداران انقلاب اسلامی بعداز روزها، ماه ها یا سال ها مزد مجاهدت های خالصانه شان را دریافت کردند و نام شهدای به نامی همچون شهید حمید باکری، شهید حسین خرازی، شهید امیر حاج امینی، شهید محمدابراهیم همت، شهید حجتا... رحیمی، شهید عبدالحسین برونسی، شهید عباس کریمی و شهید مهدی باکری در تاریخ جاودانه شد. بی جهت نیست ماه اسفند، ماه شهدالقب گرفته است. **شهید حمید باکری:** جزو اولین نفرات گروه پیشنازی بود که قبل از عملیات خیبر، مخفیانه به عمق دشمن رفت و یاد دیگر همزمانش توانست مراکز حساس نظامی رژیم بعث را به تصرف درآورد و کنترل منطقه را در دست بگیرد.

شب چهارشنبه، سوم اسفند سال ۱۳۶۲ که زمان شروع عملیات خیبر بود، در همان دقایق ابتدایی خبری را با بی سیم به قراگاه مخابره کرد: «پل مجنون تصرف شد». پلی که در عمق ۶۰ کیلومتری دشمن بود و بعدها به افتخار این فرمانده رشید اسلام، نامش را «پل حمید» گذاشتند.

شهید حسین خرازی و مدیریت های خاصش در برهه های حساس جنگ نیز زمانزد بود و اما **شهید امیر حاج امینی:** بیسیم چی گردان انصار لشکر حضرت رسول (ص) که بعدش از شهادتش، «نماد شهادت» شد و عکسش همه جا چرخید.

شهید محمدرضا کارور: از نخبه های دفاع مقدس که در بیشتر عملیات ها همراه شهید همت بود. هنگامی که خبر شهادتش را به شهید همت دادند، گفت: با شهادت محمدرضا کارور، کم رمن شکست.

شهید محمدابراهیم همت: به همراه حاج احمد متوسلیان به دستور فرمانده کل سپاه مأمور تشکیل تیپ محمد رسول... (ص) شدند. محمدابراهیم در عملیات مسلم بن عقیل و محرم با مسئولیت فرمانده قراگاه فعالیت می کرد. او در مدت فرماندهی تیپ محمد رسول... (ص) که بعد به لشکر ۲۷ تبدیل شد در چندین عملیات به صورت خشن شکی وارد شد. شهید همت سرانجام در عملیات خیبر که در اسفند ۱۳۶۲ آغاز شد به فیض شهادت نائل شد.

شهید عبدالحسین برونسی: تنها چند ثانیه به زمان شهادتش باقی مانده بود که گفت: دیدار، دیدار، بار و دیدار فرق است و بعد به دیدار محبوبش شافت و ردای شهادت را بر تن کرد. او از همان ابتدای عملیات سرانجامش را می دانست و به همزمانش گفته بود: اگر در عملیات بدر شهید نشدم، به مسلمانی من شک کنید. در شرق دجله، منطقه هورالعظیم در چهارراه خندق شهید می شوم.

شهید حاج عباس کریمی: از فرماندهان برجسته دوران دفاع مقدس بود که به اخلاص و ساده زبستی همچون دیگر سرداران شهید شهره است، به گفته همزمانش همراه با جهاد اصغر به جهاد اکبر که همانا خودسازی و دوری از رذایل اخلاقی است، همت می کرد، چنان که شهید دستواره در مورد او گفت: در جسم کوچک او یک روح بزرگ و با عظمت و متمل به عظمت خدا نهفته بود که او را یک انسان الهی کرده بود.

شهید مهدی باکری: فرمانده لشکر ۳۱ عاشورا که همچنان پیکر مطهرش مفقودالتر است. آخرین مکالمه او با شهید حاج احمد کاظمی است؛ مکالمه ای که حکایت از واقعه مهمی دارد که حضرت آیتا... خامنه ای رهبر انقلاب و شهید قاسم سلیمانی آن را روایت کرده اند.

مروری بر چند خاطره و زندگی سردار شهید لشکر ۱۴ امام حسین (ع) حاج حسین خرازی

جشن بعثی ها بعد از شهادت حاج حسین!

خودش را انداخت زمین!

می ترسیدیم، ولی باید این کار را می کردیم. یازبان خوش بهش گفتیم جای فرمانده لشکر اینجا نیست، گوش نکرد. محکم گرفتیمش، به زور بردیم ترک موتور سوارش کردیم. داد زد: «یا لایدگه، راه بیفت». موتور از جا کنده شد. مثل برق راه افتاد. خیال مان راحت شد. داشتیم برمی گشتیم، دیدیم از پشت موتور خودش را انداخت زمین، بلند شد دوید طرف ما، فرار کردیم.

حاج حسین شهید شده!

جای کابل ها روی پشتم می سوخت. داشتم فکر می کردم «عیب نداره، بالاخره برمی گردی. میری اصفهان، میری حاج حسین رو می بینی. سرت رو می گیرو لای دستش، توی چشم هات نگاه می کنه می خنده، همه این غصه ها یادت می ره...» در را باز کردند، هلس دادند تو، خورد زمین؛ زود بلند شد. حتی برنگشت عراقی ها را نگاه کند. صاف آمد پیش من نشست. رازوهایش را گرفت توی بغلش. زدنیز گریه. گفتیم: «مگه دفعه اولته که کنک می خوری؟» نگاه کرد. گفت: «بزن و بگوشتونو که دیدم.» گفتیم: «خب؟» گفت: «حاج حسین شهید شده.»

خواب دیدم!

قرار بود خط را به بچه های لشکر هفده تحویل بدهیم، بکشیم عقب. گفت: «برو فرمانده های گردان رو توجیه کن، چطور جابه جا بشن.» رفت توی سنگر. نیم ساعت خوابیدم، فقط نیم ساعت. بیدار که شدم هر کس یک طرف نشسته بود، گریه می کرد. هنوز هم فکر می کنم خواب دیده ام حاجی شهید شده.

جشن شهادت!

چند تن اسیران عراقی که چند روز پس از عملیات کربلای پنج و در جریان دفع پاتک بعثی ها به اسارت درآمده بودند در بازجویی های خود در خصوص انتشار خبر شهادت حسین خرازی گفته بودند: «در جبهه ما جشن گرفته اند، زیرا به رده های مختلف از طریق بی سیم گفته اند که یکی از فرماندهان بزرگ ایران کشته شده است!»

قله رفیع شهادت

همزمان با شهادت حسین خرازی حضرت آیتا... خامنه ای پیام تسلیتی صادر کردند. در قراری از این پیام آمده بود: «شهید خرازی در طول شش سال جنگ قله هایی از افتخار و شرف را فتح کرده بود؛ اینک به قله رفیع شهادت دست یافته است.»

پشتیبان ولایت فقیه باشید

در قراری از وصیت نامه شهید خرازی آمده است: «شخصی هستم معتقد به انقلاب اسلامی و رهبری و ولایت امام خمینی (ره) در عصر غیبت امام زمان (عج) از مردم می خواهم پشتیبان ولایت فقیه باشند. راه شهدان ما راه حق است. اول می خواهم که شهدان مرا بخشیده و مرا در روز جزا شفاعت کنند و از خدا می خواهم که ادامه دهند راه آنان باشم. آثانی که با بودن شان و زندگی شان درس مقاومت و با رفتن شان درس عشق به ما آموختند.»

فردیم تو این گرما

نشسته بودم روی خاکریز. با دوربین آن طرف را می پاییدم. بی سیم مدام صدا می کرد. حرصم در آمده بود. آدم حسایی، بذار نفس تازه کنم. گلویم خشک شد آخه. گلویم، لب هام، لب هایم خشک شده بود. آفتاب مستقیم می تاپید توی سرم. یک توپوتا پشت خاکریز ترمز کرد. جایی که من بودم، جای برتی بود. خیلی توش رفت و آمد نمی شد. گفتیم: «کیه یعنی؟» یکی از ماشین پرید پایین. دور بود، درست نمی دیدم. یک چیزهایی را از پشت توپوتا گذاشت. به نظرم گالن های او بود. بقیه اش هم جیره غذایی بود لابد. گفتیم: «هر کی هستی خدا خیرت بده، فردیم تو این گرما.» برایم دست تکان داد و سوار شد. یک دست نداشت. آستینش از شیشه ماشین آمده بود بیرون، توی باد تکان می خورد.

بچه ها بدوید!

وسط معبر، کف زمین، سنگر کمین زده بودند؛ نمی دیدم شان. بچه ها تیر می خوردند. می افتادند. حاجی از روی خاکریز آمد پایین. دوربین را برت کرد توی سنگر. گفت: «دیدم شون. می دونم باهاشون چی کار کنیم.» سن و سالی نداشت، خیلی، ۱۶ یا ۱۷. حاج حسین دست گذاشت روی شانه اش. گفت: «می تونی؟ خیلی خطرناکه ها.» گفت: «واسه همین کارا اومدیم حاج آقا!» سوار شد. پشت فرمان بلدوزر گم می شد. بیل بلدوزر را تا جلوی صورتش آورد بالا. حاج حسین داد زد: «گاز بده برو جلو. هر وقت گفتیم، بیل رو بیار پایین، سنگر شونو زیر و رو کن. باید خیلی تند بری.» یک دفعه دیدیم بلدوزر ایستاد. حاج حسین از روی خاکریز پرید آن طرف. داد زد: «بچه ها بدوید.» دویدیم دنبالش، بدون اسلحه. خودش نشسته بود پشت فرمان، با همان یک دست. گاز می داد، سنگر عراقی ها را زیر و رو می کرد.

معذرت می خواهم!

حق با من بود. هر وقت فکرش را می کردم می دیدم حق با من بوده. ولی چیزی نگفتم. بالاخره فرمانده بود. یکی دو ماه هم بزرگ تر بود. فکر کردم «بذار از عملیات بگذریم، با دلیل ثابت می کنم براش.» از عملیات برگشتیم، حشش نبود. فکر کردم «ولش

پس کی نماز می خونی؟

با قایق گشت می زدیم. چند روزی بود عراقی ها راه به راه کمین می زدند بهمان. سر یک آب راه، قایق حسین پیچید رو به روی مان. ایستادیم و حال و احوال. پرسید: «چه خبر؟» گفتیم: «آره حسین آقا. چند روز بود قایق خراب شده بود. خیلی وضعیت ناچوری بود. حالا که درست شده، مجبوریم صبح تا عصر گشت بزنیم. مراقب بچه ها باشیم. عصر که می شه، می پریم پایین، صبحونه و ناهار و شام رو یک جا می خوریم.» پرسید: «پس کی نماز می خونی؟» گفتیم: «همون عصری.» گفت: «بی خود.» بعد هم وادارمان کرد پیاده شویم. همان جالب آب ایستادیم، نماز خواندیم.

یکی از پیغام ها را نشنیدم

توی عملیات فاو یکی از بچه های غواص زخمی شده بود. مدام تماس می گرفت: «شفیعی حالش خوبه؟» گفتیم: «باید هم خوب باشه. حالا حالاها کارش داریم.» اصلا گوشی رو بده به خودش.» به بچه های امداد بی سیم می زد بیروند بیاورندش عقب. می گفت: «حتماه.» یکی از پیغام ها ش را نشنیدم. از بی سیمچی اش پرسیدم: «چی می گفت؟» گفت: «بابا! حسین آقا هم ما رو کشت با این غواصاش.»

مکت

شیرمرد در «خط شیر»

با شروع جنگ تحمیلی هیچ خط دفاعی در جنوب در برابر حملات بعثی ها وجود نداشت و عملیات پارتیزانی نیروهای مردمی و سپاه با اسلحه و تجهیزات بسیار محدود برای مقابله با تهاجم بعثی ها کافی نبود. خبر سقوط شهرهای جنوب یکی یکی شنیده می شد. شهید خرازی با وجود نگرانی هایش در کردستان در آغازین ماه های جنگ تحمیلی از کردستان به جبهه های جنوب آمد و از طرف رحیم صفوی به فرماندهی منطقه عملیاتی دارخوئین منصوب شد، با انتخاب او تحول بزرگی در جبهه دارخوئین روی داد. وی برای جلوگیری از نفوذ دشمن جوی آبی را در نزدیکی کارون به همراه نیروهای تحت امر خود به یک کارخیز تبدیل کرد و این نخستین خط دفاعی منطقه بود که به «خط شیر» معروف شد.

تربیت فرمانده

شهید خرازی در طول دوران فرماندهی خود بر گردان ضربت در کردستان و لشکر امام حسین (ع) بر

